

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 13ης Απριλίου 1994 *

Στην υπόθεση C-128/92,

που έχει ως αντικείμενο αιτήσεις του High Court of Justice of England and Wales (Queen's Bench Division), προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 41 της Συνθήκης ΕΚΑΧ και του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με τις οποίες ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

H. J. Banks & Company Limited

και

British Coal Corporation,

η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία των άρθρων 4, στοιχείο δ', 60,65, και 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, καθώς και των άρθρων 85,86 και 232, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους Ο. Due, Πρόεδρο, G. F. Mancini (εισηγητή), J. C. Moitinho de Almeida, M. Díez de Velasco, προέδρους τμήματος, Κ. Ν. Κακούρη, R. Joliet, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse, M. Zuleeg και P. J. G. Καρτεν, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

γενικός εισαγγελέας: W. Van Gerven
γραμματέας: Lynn Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

- η H. J. Banks & Company Limited, εκπροσωπούμενη από τους Jonathan Hirst, QC, και Nicholas Green, barrister, κατόπιν παραγγελίας των Ingledew Botterell, solicitors,
- η British Coal Corporation, εκπροσωπούμενη από τους David Vaughan, QC, David Lloyd Jones, barrister, κατόπιν παραγγελίας του Peter Sigler και της Rebekah Gershuny, solicitors,
- η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπούμενη από τον John E. Collins, του Treasury Solicitor's Department, επικουρούμενο από τον Richard Plender, QC,
- η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Giuliano Marengo, νομικό σύμβουλο, και Julian Currall, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενους από τον Stephen Kon, solicitor,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις της H. J. Banks & Company Limited, της British Coal Corporation, της Κυβερνήσεως του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπούμενης από τον Stephen Richards, barrister, και της Επιτροπής, κατά τη συνεδρίαση της 14ης Ιουλίου 1993,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 27ης Οκτωβρίου 1993,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με Διάταξη της 25ης Φεβρουαρίου 1992, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 17 Απριλίου 1992, το High Court of Justice of England and Wales (Queen's Bench Division), υπέβαλε, κατ' εφαρμογή του άρθρου 41 της Συνθήκης ΕΚΑΧ και του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, προδικαστικά ερωτήματα ως προς την ερμηνεία των άρθρων 4, στοιχείο δ', 60,65 και 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, καθώς και των άρθρων 85,86 και 232, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ.
- 2 Τα ερωτήματα αυτά ανέκυψαν στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της εταιρίας H. J. Banks & Company Ltd (στο εξής: Banks), με έδρα το Ηνωμένο Βασίλειο, και της British Coal Corporation (στο εξής: British Coal), κατόπιν αγωγής αποζημιώσεως που άσκησε η Banks.
- 3 Η Banks είναι ιδιωτική επιχείρηση παραγωγής άνθρακα βάσει αδειών εξορύξεως που εκδίδει η British Coal (πρώην National Coal Board), δημόσια επιχείρηση ιδρυθείσα βάσει του Coal Industry Nationalisation Act του 1946 (νόμος περί εθνικοποιήσεως της βιομηχανίας άνθρακα, στο εξής: CINA), που είναι κύριος σχεδόν όλων των αποθεμάτων άνθρακα στο Ηνωμένο Βασίλειο. Βάσει του CINA, έχει αποκλειστικό δικαίωμα κατεργασίας και εξορύξεως, καθώς και το δικαίωμα παροχής αδειών εκμεταλλεύσεως σε τρίτους. Πρόκειται είτε για «άδειες υποκειμένες σε καταβολή δικαιωμάτων», οι οποίες επιτρέπουν στον αδειούχο, με καταβολή ενός δικαιώματος ανά τόνο, να πωλεί τον άνθρακα σε τρίτους, είτε για «άδειες υποκειμένες στην υποχρέωση παραδόσεως», βάσει των οποίων ο αδειούχος υποχρεούται να πωλεί τον άνθρακα στην British Coal σε τιμή οριζόμενη στη σύμβαση.
- 4 Η British Coal συνήψε συμβάσεις με τους κυριότερους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας στην Αγγλία και την Ουαλλία, τις εταιρίες National Power Plc (στο εξής: National Power) και PowerGen Plc (στο εξής: PowerGen), οι οποίες συμβάσεις προβλέπουν ότι η British Coal εγγυάται επί πολλά έτη την προμήθεια άνθρακα σε σταθερές τιμές.

- 5 Τον Μάρτιο του 1990, η National Association of Licensed Opencast Operators (εθνική ένωση αδειούχων ανοικτών ανθρακορυχείων, στο εξής: NALOO), της οποίας η Banks είναι μέλος, υπέβαλε στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων καταγγελία βάσει των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης ΕΟΚ και των άρθρων 4, 60, 63, 65 και 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, η οποία αφορούσε, αφενός, τις προαναφερθείσες συμβάσεις και, αφετέρου, το σύστημα αδειών εξορύξεως, τόσον ως προς τα κριτήρια χορηγήσεως αδειών στους διαφόρους παραγωγούς όσον και ως προς το επίπεδο των επιβαλλομένων δικαιωμάτων. Επειδή η Επιτροπή απέρριψε στις 23 Μαΐου 1991 την καταγγελία της NALOO, η τελευταία άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως αυτής (Τ-57/91, NALOO κατά Επιτροπής). Με Διάταξη της 14ης Ιουλίου 1993, το Πρωτοδικείο ανέστειλε τη διαδικασία μέχρις ότου περατωθεί η παρούσα υπόθεση.
- 6 Συγκεκριμένα, παράλληλα προς την καταγγελία της NALOO, τον Φεβρουάριο του 1991 η Banks άσκησε ενώπιον του High Court of Justice αγωγή αποζημιώσεως κατά της British Coal. Προέβαλε, κυρίως, την παράβαση των άρθρων 4, στοιχείο δ', 60, 65 και 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης ΕΚΑΧ και, επικουρικώς, των άρθρων 85, 86 και 232, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ. Κατά την Banks, η British Coal, αφενός, καθόρισε σε εξαιρετικά υψηλό επίπεδο τα δικαιώματα που οφείλονται στο πλαίσιο των αδειών εκμεταλλεύσεως, πράγμα που δεν επέτρεπε στην Banks να πραγματοποιήσει εύλογο κέρδος, και, αφετέρου, κατέβαλλε εξαιρετικά χαμηλή τιμή για τον άνθρακα που παράγεται βάσει αδειών υποκειμένων στην υποχρέωση παραδόσεως άνθρακα.
- 7 Το High Court of Justice ανέστειλε τη διαδικασία και υπέβαλε στο Δικαστήριο τα εξής προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Έχουν τα άρθρα 4, στοιχείο δ', 60, 65 και/ή 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης ΕΚΑΧ εφαρμογή στις άδειες εξορύξεως άνθρακα, στα καταβαλλόμενα δικαιώματα και τους σχετικούς όρους καταβολής;

- 2) Αν η απάντηση στο ερώτημα 1 είναι θετική:
- i) Έχουν εφαρμογή τα άρθρα 85 και 86 της Συνθήκης ΕΟΚ υπό τις περιστάσεις που αναφέρονται στο ερώτημα 1;
 - ii) Επηρεάζεται η απάντηση στο σκέλος i του ερωτήματος από το άρθρο 232, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ;
- 3) Έχουν τα άρθρα 4, στοιχείο δ', 60,65 και/ή 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης ΕΚΑΧ άμεσο αποτέλεσμα και παρέχουν στους πολίτες δικαιώματα που τα εθνικά δικαστήρια οφείλουν να προστατεύουν;
- 4) Έχει το εθνικό δικαστήριο εξουσία και/ή υποχρέωση βάσει του κοινοτικού δικαίου να επιδικάσει αποζημίωση λόγω παραβάσεως των εν λόγω άρθρων των Συνθηκών ΕΚΑΧ και ΕΟΚ για ζημία που προκλήθηκε από μια τέτοια παράβαση;
- 5) Σε ποιο βαθμό (αν υπάρχει) εξαρτώνται οι απαντήσεις στα ερωτήματα 3 και 4 από:
- i) προηγούμενη απόφαση της Επιτροπής, και/ή
 - ii) την εξάντληση των σχετικών μέσων ένδικης προστασίας (αν υπάρχουν) βάσει της Συνθήκης ΕΚΑΧ, και/ή
 - iii) την ολοκλήρωση ενεργειών ή διαδικασιών που αναφέρονται στις σχετικές διατάξεις;

- 6) Αν η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση κατόπιν καταγγελίας, όπως εν προκειμένω η απόφαση της 23ης Μαΐου 1991, σε ποιο βαθμό το εθνικό δικαστήριο δεσμεύεται από την απόφαση αυτή:
- i) ενόψει των ζητημάτων τα οποία κρίθηκαν από την Επιτροπή, και
 - ii) ενόψει της ερμηνείας από την Επιτροπή των άρθρων της Συνθήκης ΕΚΑΧ;»

Επί του πρώτου και δευτέρου ερωτήματος

- 8 Με το πρώτο και το δεύτερο ερώτημα, το High Court ζητεί ουσιαστικά να πληροφορηθεί βάσει ποίων διατάξεων της Συνθήκης ΕΚΑΧ ή της Συνθήκης ΕΟΚ πρέπει να επιλυθεί η διαφορά της οποίας έχει επιληφθεί.
- 9 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τόσο η εξόρυξη του άνθρακα, όσο και οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις εμπίπτουν στον τομέα εφαρμογής της Συνθήκης ΕΚΑΧ. Πράγματι, το παράρτημα I της Συνθήκης, στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 81 της Συνθήκης για τον ορισμό του όρου «άνθρακας», αναφέρει ρητά τον λιθάνθρακα, είδος άνθρακα για τον οποίο γίνεται λόγος στην υπόθεση της κύριας δίκης. Εξάλλου, κατά το άρθρο 80 της Συνθήκης, επιχειρήσεις, κατά την έννοια της Συνθήκης, είναι εκείνες που ασκούν δραστηριότητα παραγωγής στον τομέα του άνθρακα εντός των ευρωπαϊκών εδαφών των κρατών μελών. Αυτό συμβαίνει στην περίπτωση της Banks και της British Coal, καθόσον η δραστηριότητά τους ως προς την εξόρυξη του άνθρακα συνιστά την πρώτη φάση του κύκλου κατεργασίας ενός περισσότερο εξελιγμένου προϊόντος και ασκείται στο έδαφος κράτους μέλους.
- 10 Επομένως, το νομικό πλαίσιο της υποθέσεως της κύριας δίκης είναι η Συνθήκη ΕΚΑΧ.
- 11 Όσον αφορά τις διατάξεις που έχουν εφαρμογή στη συμπεριφορά των επιχειρήσεων για τις οποίες γίνεται λόγος, πρέπει να υπομνησθεί ότι οι διατάξεις του

άρθρου 4 έχουν αυτοτελή εφαρμογή μόνον ελλείψει ειδικότερων κανόνων. όταν επαναλαμβάνονται ή ρυθμίζονται με λεπτομέρειες σε άλλες διατάξεις της Συνθήκης, οι κανόνες δικαίου που αναφέρονται στην ίδια διάταξη πρέπει να λογίζονται ως ενιαίο σύνολο και να εφαρμόζονται συγχρόνως (βλ., κυρίως, αποφάσεις της 23ης Απριλίου 1956, 7/54 και 9/54, Groupement des Industries Sidérurgiques Luxembourgeoises κατά Ανωτάτης Αρχής, Rec. 1956, σ. 53, και της 21ης Ιουνίου 1958, 13/57, Wirtschaftsvereinigung Eisen- und Stahlindustrie κ. λπ. κατά Ανωτάτης Αρχής, Rec. 1958, σ. 261).

- 12 Τα άρθρα 65 και 66, παράγραφος 7, θέτουν σε εφαρμογή το άρθρο 4, στοιχείο δ', αφενός, απαγορεύοντας όλες τις συμπράξεις που τείνουν ιδίως να καθορίζουν ή να προσδιορίζουν τις τιμές, να περιορίζουν ή να ελέγχουν την παραγωγή, την τεχνολογική ανάπτυξη ή τις επενδύσεις, να κατανέμουν τις αγορές, τα προϊόντα, τους πελάτες ή τις πηγές εφοδιασμού και, αφετέρου, εμποδίζοντας τη χρησιμοποίηση μιας δεσποζουσας θέσεως για σκοπούς αντιθέτους προς τους στόχους της Συνθήκης. Επομένως, το σύστημα αδειών για το οποίο γίνεται λόγος στην υπόθεση της κύριας δίκης πρέπει να αναλυθεί υπό το φως των άρθρων 4, στοιχείο δ', 65 και 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης ΕΚΑΧ.
- 13 Αντιθέτως, το άρθρο 60 της Συνθήκης δεν έχει εφαρμογή στις άδειες εξορύξεως όπως εκείνες για τις οποίες γίνεται λόγος στην υπόθεση της κύριας δίκης. Πράγματι, η θέση του εντός του κεφαλαίου V της Συνθήκης δείχνει ότι αφορά μόνο τις αθέμιτες πρακτικές και τις πρακτικές που εισάγουν διακρίσεις στον τομέα των τιμών των προϊόντων. Κατά το μέτρο που παρέχει άδειες εξορύξεως, η British Coal δεν μπορεί να θεωρηθεί ως πωλητής προϊόντων.
- 14 Ενόψει του συνόλου των σκέψεων αυτών, στα δύο πρώτα ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι οι διατάξεις της Συνθήκης ΕΚΑΧ και ειδικότερα τα άρθρα 4, στοιχείο δ', 65 και 66, παράγραφος 7, αποκλεισμένου όμως του άρθρου 60, συνιστούν το νομικό πλαίσιο αναλύσεως των αδειών εξορύξεως άνθρακα και των ρητρών τους που αφορούν τα δικαιώματα και την καταβολή.

Επί του τρίτου ερωτήματος

- 15 Για να δοθεί απάντηση στο τρίτο ερώτημα, πρέπει να εξακριβωθεί αν τα άρθρα 4, στοιχείο δ', 65 και 66, παράγραφος 7, είναι διατάξεις σαφείς και ανεπι-

φύλακτες παρέχουσες απευθείας στους πολίτες δικαιώματα που τα εθνικά δικαστήρια οφείλουν να προστατεύουν.

16 Όσον αφορά το άρθρο 4, στοιχείο δ', αποκλείεται να έχει άμεσο αποτέλεσμα, λόγω του ότι δεν έχει αυτοτελή εφαρμογή, όπως υπομνήστηκε πιο πάνω στη σκέψη 11.

17 Όσον αφορά το άρθρο 65, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, κατ' εφαρμογή της παραγράφου 4, δεύτερο εδάφιο, η Επιτροπή έχει αποκλειστική αρμοδιότητα να αποφαινεται επί του ζητήματος αν συνάδουν προς το άρθρο αυτό συμφωνίες που απαγορεύονται βάσει της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου, υπό τον έλεγχο του Πρωτοδικείου και του Δικαστηρίου. Επομένως, οι πολίτες δεν μπορούν να προβάλλουν ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων το ασυμβίβαστο μιας συμφωνίας προς το άρθρο 65, εφόσον το ασυμβίβαστο αυτό δεν διαπιστώθηκε από την ίδια την Επιτροπή.

18 Ομοίως, το άρθρο 66, παράγραφος 7, επιφυλάσσει στην Επιτροπή την εξουσία να διαπιστώνει αν οι δημόσιες ή οι ιδιωτικές επιχειρήσεις οι οποίες, νομικά ή πραγματικά, έχουν ή αποκτούν στην αγορά ενός των προϊόντων της αρμοδιότητάς της δεσπόζουσα θέση που τις απαλλάσσει από τον πραγματικό ανταγωνισμό σε σημαντικό τμήμα της κοινής αγοράς και χρησιμοποιούν τη θέση αυτή για σκοπούς αντίθετους προς τους στόχους της Συνθήκης. Η απονομή μιας τέτοιας αποκλειστικής αρμοδιότητας δεν επιτρέπει στους πολίτες να επικαλούνται απευθείας την εν λόγω διάταξη ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων.

19 Επομένως, στο τρίτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι τα άρθρα 4, στοιχείο δ', 65 και 66, παράγραφος 7, δεν δημιουργούν δικαιώματα τα οποία οι πολίτες μπορούν να επικαλούνται απευθείας ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων.

Επί του τετάρτου και πέμπτου ερωτήματος

20 Με το τέταρτο και πέμπτο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ερωτά το Δικαστήριο επί του ζητήματος αν, αφενός, τα εθνικά δικαστήρια έχουν βάσει του κοινοτικού δικαίου την εξουσία και/ή την υποχρέωση να επιδικάζουν αποζη-

μίωση σε περίπτωση παραβάσεως των εν λόγω διατάξεων της Συνθήκης ΕΚΑΧ και, αφετέρου, αν αυτή η εξουσία ή η υποχρέωση εξαρτάται από προηγούμενη απόφαση της Επιτροπής, την εξάντληση των μέσων ένδικης προστασίας που παρέχει η Συνθήκη ΕΚΑΧ και/ή την ολοκλήρωση των ενεργειών ή διαδικασιών που αναφέρονται στις σχετικές διατάξεις.

- 21 Από την απάντηση που δόθηκε στο τρίτο ερώτημα προκύπτει ότι, εφόσον η Επιτροπή έχει αποκλειστική αρμοδιότητα προς διαπίστωση των παραβάσεων των διατάξεων των άρθρων 65 και 66, παράγραφος 7, τα εθνικά δικαστήρια δεν μπορούν εγκύρως να επιλαμβάνονται αγωγής αποζημιώσεως ελλείψει αποφάσεως της Επιτροπής ληφθείσας στο πλαίσιο αυτής της αρμοδιότητας.

Επί του έκτου ερωτήματος

- 22 Με το ερώτημα αυτό, το εθνικό δικαστήριο ζητεί ουσιαστικά να πληροφορηθεί αν δεσμεύεται από τις νομικές ή πραγματικές διαπιστώσεις της αποφάσεως που εξέδωσε η Επιτροπή κατόπιν καταγγελίας και βάσει των άρθρων 65 και 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης ΕΚΑΧ.
- 23 Λόγω της αποκλειστικής αρμοδιότητας της Επιτροπής να λαμβάνει αποφάσεις βάσει των άρθρων 65 και 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης, υπό τον έλεγχο του Πρωτοδικείου και του Δικαστηρίου, οι εν λόγω αποφάσεις, δεσμευτικές ως προς όλα τα μέρη τους δυνάμει του άρθρου 14 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, δεσμεύουν τα εθνικά δικαστήρια. Πάντως, τα εθνικά δικαστήρια παραμένουν αρμόδια να ζητούν από το Δικαστήριο να αποφαίνεται επί του κύρους ή της ερμηνείας των αποφάσεων αυτών.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 24 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, οι οποίες κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει

ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπόδιοντος που ανέκλυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε, με Διάταξη της 25ης Φεβρουαρίου 1992, το High Court of Justice of England and Wales (Queen's Bench Division), αποφαινεται:

- 1) Οι διατάξεις της Συνθήκης ΕΚΑΧ, ειδικότερα τα άρθρα 4, στοιχείο δ', 65 και 66, παράγραφος 7, αποκλεισμένου όμως του άρθρου 60, συνιστούν το νομικό πλαίσιο αναλύσεως των αδειών εξορύξεως άνθρακα και των ρητρών τους που αφορούν τα δικαιώματα και την καταβολή.
- 2) Τα άρθρα 4, στοιχείο δ', 65 και 66, παράγραφος 7, δεν δημιουργούν δικαιώματα τα οποία οι πολίτες μπορούν να επικαλούνται απευθείας ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων.
- 3) Εφόσον η Επιτροπή έχει αποκλειστική αρμοδιότητα προς διαπίστωση των παραβάσεων των διατάξεων των άρθρων 65 και 66, παράγραφος 7, τα εθνικά δικαστήρια δεν μπορούν εγκύρως να επιλαμβάνονται αγωγής αποζημιώσεως ελλείψει αποφάσεως της Επιτροπής ληφθείσας στο πλαίσιο αυτής της αρμοδιότητας.
- 4) Λόγω της αποκλειστικής αρμοδιότητας της Επιτροπής να λαμβάνει αποφάσεις βάσει των άρθρων 65 και 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης, υπό τον

έλεγχο του Πρωτοδικείου και του Δικαστηρίου, οι εν λόγω αποφάσεις, δεσμευτικές ως προς όλα τα μέρη τους δυνάμει του άρθρου 14 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, δεσμεύουν τα εθνικά δικαστήρια. Πάντως, τα εθνικά δικαστήρια παραμένουν αρμόδια να ζητούν από το Δικαστήριο να αποφαινεται επί του κύρους ή της ερμηνείας των αποφάσεων αυτών.

Due	Mancini	Moitinho de Almeida
	Díez de Velasco	Κακούρης
Joliet	Schockweiler	Rodríguez Iglesias
	Zuleeg	Kapteyn
Grévisse		

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 13 Απριλίου 1994.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

R. Grass

O. Due